

Sygn. akt I ACa 306/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2020r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – Dorota Markiewicz (spr.)

Sędzia – Marzanna Góral

Sędzia – Katarzyna Jakubowska-Pogorzelska

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Ministerstwa (...) i (...)

przeciwko Redaktorowi Naczelnemu (...)

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 14 maja 2020 r., sygn. akt I C 528/20

I. odrzuca apelację od rozstrzygnięcia zawartego w punkcie drugim wyroku;

II. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym częściowo w ten sposób, że:

a/ z tekstu sprostowania usuwa punkt 1 (pierwszy), oddalając powództwo w tej części,

b/ dotychczasowemu punktowi 2 (drugiemu) tekstu sprostowania nadaje numer 1 (pierwszy) oraz usuwa z niego słowo „także” w pierwszym zdaniu i drugie zdanie, oddalając powództwo w tej części,

c/ dotychczasowemu punktowi 3 (trzeciemu) tekstu sprostowania nadaje numer 2 (drugi) oraz usuwa z niego skrót „śp.” i trzecie zdanie, oddalając powództwo w tej części,

d/ dotychczasowemu punktowi 4 (czwartemu) tekstu sprostowania nadaje numer 3 (trzeci) oraz usuwa z niego trzecie zdanie, oddalając powództwo w tej części;

III. oddala apelację w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od Redaktora Naczelnego (...) na rzecz Ministerstwa (...) i (...) kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Katarzyna Jakubowska-Pogorzelska Dorota Markiewicz Marzanna Góral

Sygn. akt I ACa 306/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 lutego 2020 r. Ministerstwo (...) i (...) zastępowane przez profesjonalnego pełnomocnika wniosło przeciwko Redaktorowi Naczelnemu (...) o zobowiązanie pozwanego – Redaktora Naczelnego tygodnika (...), do bezpłatnego opublikowania w niniejszym tygodniku sprostowania o następującej treści:

„W związku z opublikowaniem artykułu „(...)” autorstwa A. P. (...) Ministerstwo (...) i (...) uprzejmie informuje, że:

1. Nie jest prawdziwa sugestia, jakoby (...) nie partycypowało w kosztach produkcji filmu (...). (...) przekazało na produkcję (...) łącznie 7,35 mln zł - w tym 2,35 mln zł dotacji dla Studia (...) i 5 mln zł poprzez Polski Instytut Sztuki Filmowej. Produkcja otrzymała także dodatkowe wsparcie (...) w kwocie 1 mln zł.
2. Nie jest także prawdziwa informacja, jakoby minister (...) był w Ministerstwie raz w tygodniu. Wicepremier G. jest obecny w (...) codziennie (z wyłączeniem niektórych weekendów), o ile właśnie nie przebywa na urlopie lub w delegacji. Zdecydowana większość spotkań wicepremiera odbywa się także w siedzibie (...).
3. Nie jest prawdziwa informacja, że minister G. zamknął drzwi ministerstwa przed twórcami, w tym m. in. przed K. P.. Ludzie kultury zawsze są przyjmowani i wysłuchiwni przez ministra, nie tylko podczas oficjalnych spotkań. Pan K. P. nie tylko bywa gościem prof. G. w (...), ale również sam gościł ministra w swoim domu w L..
4. Nie jest również prawdziwa informacja, że minister (...) cofnął dotację (...) Teatrowi (...) „w ogóle nie oglądając spektaklu, który wzbudził kontrowersje”. Ani dotacja podmiotowa, ani dotacja celowa (...) dla Teatru (...) we W. nie uległa zmniejszeniu. Z informacji (...) wynika, iż przedmiotowa sztuka w ogóle nie była finansowana ze środków resortu.

A. P. (2)

Dyrektor (...) (...).

Powód wniósł o opublikowanie tekstu sprostowania w ciągu siedmiu dni od dnia uprawomocnienia się wyroku, zgodnie z wymogami określonymi w art. 32 ust. 1 i 4 Prawa prasowego oraz z zachowaniem poniższych parametrów redakcyjno - technicznych:

I. tekst sprostowania powinien być opublikowany w układzie graficznym wskazanym w petitum pozwu, tj. w punktach jeden pod drugim, z zachowaniem przynajmniej jednej linii odstępu pomiędzy poszczególnymi punktami sprostowania;

II. w prostokątnej ramce dostosowanej do rozmiaru tekstu sprostowania o grubości 4 px (piksele) koloru czarnego z zachowaniem marginesu pomiędzy tekstem a ramką o wielkości 21 px ze wszystkich stron.

III. tekst sprostowania powinien zostać opublikowany na białym tle z zastosowaniem 1,5 odstępu między wierszami sporządzony czarną czcionką kroju Times New Roman o rozmiarze 12 pt. Słowo „SPROSTOWANIE” winno być wytłuszczone czcionką (jbold) o kroju Times New Roman o rozmiarze 14 pt.

Ponadto strona powodowa wniosła o zobowiązanie pozwanego do opublikowania treści sprostowania bez jakichkolwiek komentarzy, uzupełnień, oświadczeń czy odniesień do treści sprostowania na tej samej lub innej stronie wydania tygodnika (...), zawierającego sprostowanie. Powód zgłosił w pozwie również wniosek o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew Redaktor Naczelny (...) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz

z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wydania prawomocnego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie do dnia zapłaty.

Wyrokiem z dnia 14 maja 2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie uwzględnił częściowo powództwo w ten sposób, że w punkcie pierwszym orzeczenia nakazał Redaktorowi Naczelnemu (...) bezpłatne opublikowanie sprostowania do artykułu autorstwa A. P. (3) opublikowanego w tygodniku (...) w dniu 9 września 2019 r. pt. „(...)”, o następującej treści:

„W związku z opublikowaniem artykułu „(...)” autorstwa A. P. ((...)) Ministerstwo (...) i (...) uprzejmie informuje, że:

1. Nie jest prawdą, że (...) nie partycypowało w kosztach produkcji filmu (...). (...) przekazało na produkcję (...) łącznie 7,35 mln zł - w tym 2,35 mln zł dotacji dla Studia (...) i 5 mln zł poprzez Polski Instytut Sztuki Filmowej. Produkcja otrzymała także dodatkowe wsparcie (...) w kwocie 1 mln zł.
2. Nie jest także prawdziwa informacja, jakoby minister (...)bywał w Ministerstwie raz w tygodniu. Wicepremier G. jest obecny w (...) codziennie (z wyłączeniem niektórych weekendów), o ile właśnie nie przebywa na urlopie lub w delegacji. Zdecydowana większość spotkań wicepremiera odbywa się także w siedzibie (...).
3. Nie jest prawdziwa informacja, że minister G. zamknął drzwi ministerstwa przed twórcami, w tym m. in. przed śp. K. P.. Ludzie kultury zawsze są przyjmowani i wysłuchiwani przez ministra, nie tylko podczas oficjalnych spotkań. Pan K. P. nie tylko był gościem prof. G. w (...), ale również sam gościł ministra w swoim domu w L..
4. Nie jest również prawdziwa informacja, że minister (...) cofnął dotację (...) Teatrowi (...) „w ogóle nie oglądając spektaklu, który wzbudził kontrowersje”. Ani dotacja podmiotowa, ani dotacja celowa (...) dla Teatru (...) we W. nie uległa zmniejszeniu. Z informacji (...) wynika, iż przedmiotowa sztuka w ogóle nie była finansowana ze środków resortu.

A. P. (2)

Dyrektor (...) (...)

– w terminie 7 dni od uprawomocnienia się wyroku, w powyższym układzie graficznym, w tym samym dziale i taką samą czcionką co materiał prasowy, którego dotyczy sprostowanie, pod widocznym tytułem "Sprostowanie", bez jakichkolwiek komentarzy, uzupełnień, oświadczeń czy odniesień do treści sprostowania na tej samej lub innej stronie wydania tygodnika (...) zawierającego sprostowanie.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy powództwo oddalił, o czym stanowi punkt drugi wyroku. Orzekając w przedmiocie kosztów postępowania Sąd pierwszej instancji zasądził od Redaktora Naczelnego (...) na rzecz Ministerstwa (...) i (...) kwotę 1 337 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwany zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w całości, wnosząc o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa. Nadto zażądał zasądzenia kosztów postępowania od strony powodowej na rzecz strony pozwanej za obie instancje z uwzględnieniem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Powód wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja odnosząca się do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie drugim wyroku jest niedopuszczalna. W punkcie tym Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił częściowo powództwo, zatem pozwany nie ma interesu prawnego w jego zaskarżeniu, bowiem takie orzeczenie nie ingeruje w żaden sposób w sferę jego praw i obowiązków. Z uwagi na brak gravamen Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił apelację od tego rozstrzygnięcia w punkcie pierwszym wyroku na podstawie art. 373 k.p.c.

Katarzyna Jakubowska-Pogorzelska Dorota Markiewicz Marzanna Góral